

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)

z dnia 21 października 2021 r. *

Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Procedura końcowego przeznaczenia – Pozwolenie z mocą wsteczną – Rozporządzenie (UE) nr 952/2013 – Unijny kodeks celny – Artykuł 211 ust. 2 – Zakres stosowania *ratione temporis* – Warunki – Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 – Artykuł 294 ust. 2 – Zakres

W sprawie C-825/19

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Thüringer Finanzgericht (sąd ds. finansowych kraju związkowego Turyngia, Niemcy) postanowieniem z dnia 22 października 2019 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 12 listopada 2019 r., w postępowaniu:

Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH

przeciwko

Hauptzollamt Erfurt,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: K. Jürimäe, prezes trzeciej izby, pełniący obowiązki prezesa czwartej izby, S. Rodin i N. Piçarra (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: E. Tanchev,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

- w imieniu Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH – H. Nehm, Rechtsanwalt,
- w imieniu Komisji Europejskiej – B.-R. Killmann i F. Clotuche-Duvieusart, w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 3 czerwca 2021 r.,

* Język postępowania: niemiecki.

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 211 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2013, L 287, s. 90, zwanego dalej „UKC”), jak również art. 294 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. 1993, L 253, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1602/2000 z dnia 24 lipca 2000 r. (Dz.U. 2000, L 188, s. 1), (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2454/93”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH (zwaną dalej „BWF”) a Hauptzollamt Erfurt (głównym urzędem celnym w Erfurcie, Niemcy) (zwanym dalej „organem celnym”) w przedmiocie zakresu mocy wstecznej pozwolenia na zawieszenie należności celnych przyznanego BWF w odniesieniu do przywozu towarów w ramach procedury końcowego przeznaczenia.

Ramy prawne

Rozporządzenie nr 2913/92

- 3 Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. 1992, L 302, s. 1) zostało uchylone przez UKC z dniem 1 maja 2016 r. Artykuł 21 rozporządzenia nr 2913/92 stanowił:

„1. Uprzywilejowane traktowanie taryfowe, z którego mogą korzystać niektóre towary ze względu na ich rodzaj lub przeznaczenie, uzależnione jest od spełnienia warunków określonych zgodnie z procedurą komitetu. [...]

2. W rozumieniu ust. 1 określenie »uprzywilejowane traktowanie taryfowe« oznacza obniżenie lub zawieszenie należności celnych przywozowych w rozumieniu art. 4 ust. 10, nawet w ramach kontyngentów taryfowych”.

Rozporządzenie nr 2454/93

- 4 Rozporządzenie nr 2454/93 zostało uchylone z dniem 1 maja 2016 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/481 z dnia 1 kwietnia 2016 r. (Dz.U. 2016, L 87, s. 24). Artykuł 292 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93 stanowił:

„Przyznanie uprzywilejowanego traktowania taryfowego zgodnie z art. 21 kodeksu, w sytuacji gdy towary podlegają dozorowi celnemu ze względu na ich przeznaczenie, uzależnione jest od wydania pozwolenia na piśmie.

Jeżeli towary są dopuszczane do swobodnego obrotu z zastosowaniem obniżonej lub zerowej stawki celnej ze względu na ich przeznaczenie i gdy obowiązujące przepisy wymagają, aby towary

pozostawały pod dozorem celnym zgodnie z art. 82 kodeksu, niezbędne jest pisemne pozwolenie do celów dozoru celnego przeznaczenia towarów”.

5 Artykuł 294 tego rozporządzenia miał następujące brzmienie:

„1. Organy celne mogą wydać pozwolenie z mocą wsteczną.

Bez uszczerbku dla przepisów ust. 2 i 3 pozwolenie z mocą wsteczną obowiązuje od dnia złożenia wniosku.

2. Jeżeli wniosek dotyczy przedłużenia pozwolenia dla takiego samego rodzaju czynności i towarów, pozwolenie może zostać udzielone z mocą wsteczną od daty wygaśnięcia tego pozwolenia.

3. W wyjątkowych okolicznościach skutek retroaktywny pozwolenia może zostać rozszerzony, ale na okres nie dłuższy niż jeden rok przed datą złożenia wniosku, o ile można potwierdzić istnienie ekonomicznej potrzeby i gdy:

- a) wniosek nie wiąże się z próbą oszustwa ani z rażącym zaniedbaniem;
- b) księgowość osoby składającej wniosek potwierdza, że wymogi dotyczące ustaleń można uznać za spełnione i, w miarę potrzeby, aby uniknąć zamiany, w danym okresie towary można zidentyfikować i gdy księgowość ta umożliwia przeprowadzenie kontroli ustaleń;
- c) wszystkie formalności niezbędne do uregulowania sytuacji towarów mogą zostać spełnione, łącznie, w miarę potrzeby, z unieważnieniem zgłoszenia”.

UKC

6 Artykuł 211 UKC, zatytułowany „Pozwolenie”, stanowi w ust. 1 i 2:

„1. Pozwolenie wydane przez organy celne jest wymagane w następujących przypadkach:

- a) stosowania procedury uszlachetniania czynnego, uszlachetniania biernego, odprawy czasowej lub końcowego przeznaczenia,

[...]

Warunki, na których zezwala się na stosowanie jednej lub kilku procedur, o których mowa w akapicie pierwszym, [...] określa się w pozwoleniu.

2. Organy celne udzielają pozwolenia z mocą wsteczną, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) istnieje uzasadniona potrzeba gospodarcza;
- b) wniosek nie ma związku z usiłowaniami popełnienia oszustwa;
- c) wnioskodawca udowodnił na podstawie ewidencji lub zapisów księgowych, że:

- (i) spełnione są wszelkie wymogi danej procedury;
  - (ii) w stosownych przypadkach – możliwa jest identyfikacja towarów w danym okresie;
  - (iii) taka ewidencja lub zapisy księgowe pozwalają na kontrolę procedury;
- d) możliwe jest wypełnienie wszystkich formalności niezbędnych do uregulowania sytuacji towarów, w tym – w razie konieczności – unieważnienia zgłoszeń celnych, których to dotyczy;
- e) w okresie trzech lat od daty przyjęcia wniosku nie udzielono wnioskodawcy żadnego pozwolenia z mocą wsteczną;
- f) nie jest konieczne sprawdzenie warunków ekonomicznych, z wyjątkiem sytuacji, gdy wniosek dotyczy przedłużenia pozwolenia w odniesieniu do tego samego rodzaju operacji i towarów;
- g) wniosek nie dotyczy prowadzenia miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego towarów;
- h) gdy wniosek dotyczy przedłużenia pozwolenia w odniesieniu do tego samego rodzaju operacji i towarów – wniosek zostaje złożony w terminie trzech lat po upływie terminu ważności pierwotnego pozwolenia.

[...].

- 7 Artykuł 254 tego kodeksu, zatytułowany „Procedura końcowego przeznaczenia”, stanowi w ust. 1: „W ramach procedury końcowego przeznaczenia towary mogą zostać dopuszczone do obrotu z zastosowaniem zwolnienia z cła lub z zastosowaniem obniżonej stawki celnej ze względu na ich szczególne przeznaczenie”.
- 8 Artykuł 288 UKC, zatytułowany „Stosowanie”, stanowi w ust. 1, że wymienione tamże artykuły stosuje się od dnia 30 października 2013 r., czyli od daty wejścia w życie tego kodeksu przewidzianej w jego art. 287. W art. 288 ust. 2 UKC wskazano, że artykuły inne niż określone w ust. 1 – do których zaliczają się art. 211 i 254 tego kodeksu – stosuje się od dnia 1 maja 2016 r.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 9 BWF przetwarza i sprzedaje grzyby w solance, niezdatne do spożycia w tym stanie, przeznaczone dla przemysłu konserw spożywczych.
- 10 W okresie od 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2012 r. BWF dysponował pozwoleniem na „dopuszczenie towarów nieunijnych do swobodnego obrotu w ramach procedury końcowego przeznaczenia”, na podstawie którego dziesięciokrotnie dokonał przywozu tego towaru, korzystając z zawieszenia należności celnych.
- 11 BWF kontynuował następnie przywóz rzeczonoego towaru, nie zwracając się jednak o przedłużenie tego pozwolenia. Podczas kontroli podatkowej właściwy organ stwierdził, że BWF nie posiada już wymaganego pozwolenia. W związku z tym w dniu 9 stycznia 2015 r. BWF złożył wniosek o przedłużenie pozwolenia, którym dysponował do dnia 31 grudnia 2012 r.

- 12 W dniu 14 stycznia 2015 r. organ celny częściowo uwzględnił ten wniosek. Organ ten udzielił BWF, na podstawie art. 294 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93, nowego pozwolenia z mocą wsteczną od dnia złożenia wniosku, czyli od dnia 9 stycznia 2015 r.
- 13 W dniu 22 kwietnia 2015 r. BWF, zwracając uwagę na swą trudną sytuację gospodarczą związaną z trwającą restrukturyzacją, wniósł o rozszerzenie mocy wstecznej nowego pozwolenia, tak aby sięgała ona dnia 1 stycznia 2013 r., to jest daty wygaśnięcia pierwotnego pozwolenia.
- 14 Decyzją z dnia 13 maja 2015 r. organ celny oddalił ten wniosek na podstawie art. 294 ust. 2 rozporządzenia nr 2454/93. Organ ten uznał, że BWF nie może również domagać się zastosowania ust. 3 tego artykułu, ponieważ z jednej strony przepis ten rozszerza skutek wsteczny pozwoleń jedynie na okres nie dłuższy niż jeden rok przed datą złożenia wniosku, a z drugiej strony BWF nie potwierdził istnienia potrzeby ekonomicznej. Organ celny uznał ponadto, że ze względu na oczywiste zaniedbanie BWF, który nie złożył w stosownym czasie wniosku o przedłużenie pozwolenia, mimo iż było to wskazane, nie należało przyznawać tej spółce korzyści płynącej z takiego skutku wstecznego.
- 15 Z uwagi na oddalenie, w dniu 6 kwietnia 2016 r., odwołania od tej decyzji, BWF wniósł, w dniu 3 maja 2016 r., skargę na tę decyzję do sądu odsyłającego.
- 16 BWF podnosi z jednej strony, że zgodność z prawem decyzji organu celnego z dnia 6 kwietnia 2016 r. o nieudzieleniu pozwolenia z mocą wsteczną na okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 8 stycznia 2015 r. powinna być oceniana w świetle art. 211 UKC, który wszedł w życie w dniu 1 maja 2016 r. Według BWF artykuł ten jest przepisem czysto proceduralnym, który zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału należy stosować z mocą wsteczną.
- 17 Z drugiej strony BWF twierdzi, że organ celny naruszył art. 294 ust. 3 rozporządzenia nr 2454/93, ponieważ, po pierwsze, zastosował kryterium „rażącego zaniedbania”, o którym mowa w lit. a) tego przepisu, w ramach rozpatrywania wniosku o odnowienie pozwolenia na podstawie art. 294 ust. 2 tego rozporządzenia. Po drugie, organ celny niesłusznie uznał, że ograniczenie czasowe mocy wstecznej pozwoleń przewidziane w art. 294 ust. 3 rzeczonoego rozporządzenia ma zastosowanie do wniosków złożonych na podstawie ust. 2 tego artykułu.
- 18 W dniu 21 marca 2019 r. organ celny przyjął nową decyzję oddalającą wniosek o wydanie pozwolenia z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2013 r., oparty na art. 294 ust. 2 rozporządzenia nr 2454/93. W decyzji tej przedstawiono uzasadnienie różniące się od uzasadnienia wcześniejszych decyzji. Z akt sprawy, którymi dysponuje Trybunał, wynika, że wspomniana decyzja została wydana po podaniu do wiadomości stron w postępowaniu głównym opinii sądu odsyłającego uznającej za niezgodne z prawem (*rechtswidrig*) decyzje organu celnego z dnia 13 maja 2015 r. i z dnia 6 kwietnia 2016 r. ze względu na to, że organ ten nie skorzystał z uprawnień dyskrejonalnych przyznanych mu na mocy art. 294 tego rozporządzenia. Decyzja organu celnego z dnia 21 marca 2019 r. stanowi zatem skorygowany akt administracyjny (*korrigierter Verwaltungsakt*).
- 19 Sąd odsyłający wyjaśnia, że na mocy krajowego prawa procesowego należy uznać, iż przedmiotem skargi wniesionej przez BWF w dniu 3 maja 2016 r. jest decyzja oddalająca wniosek o wydanie pozwolenia z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2013 r., przyjęta w dniu 21 marca 2019 r. Sąd ten stoi na stanowisku, że rozstrzygnięcie zawisłego przed nim sporu zależy od tego, czy art. 211 UKC

ma zastosowanie do tego sporu, nawet jeśli wniosek o wydanie pozwolenia z mocą wsteczną został złożony w dniu 9 stycznia 2015 r., kiedy to przepisy tego artykułu nie miały jeszcze zastosowania na podstawie art. 288 ust. 2 UKC.

- 20 Sąd ten uważa, że na rzecz stwierdzenia, iż art. 211 UKC stanowi przepis proceduralny, przemawiają zasadniczo jego „usytuowanie w systematyce przepisów oraz kluczowa treść”. Sąd ten przyznaje jednak, że wskazany artykuł określa pewne kryteria wydawania pozwoleń z mocą wsteczną, które nie zostały wyraźnie wymienione w art. 291 i nast. rozporządzenia nr 2454/93. W tym stanie rzeczy sąd odsyłający stawia pytanie, czy art. 211 UKC należy uznać za „przepis czysto proceduralny”, czy też za regulację zawierającą zarówno przepisy proceduralne, jak i materialne, stanowiące nierozzerwalną całość, której poszczególnych przepisów nie można traktować rozłącznie w zakresie ich skutków w czasie, analogicznie do wyroku z dnia 12 listopada 1981 r., *Meridionale Industria Salumi i in.* (od 212/80 do 217/80, EU:C:1981:270).
- 21 Na wypadek gdyby Trybunał uznał, że spór w postępowaniu głównym należy rozstrzygnąć na podstawie art. 294 ust. 2 rozporządzenia nr 2454/93, sąd odsyłający zwraca uwagę, że zgodnie z instrukcjami służb wewnętrznych niemieckiej administracji celnej, które w ocenie tego sądu nie są dla niego wiążące, moc wsteczna przedłużonego pozwolenia udzielonego na podstawie art. 294 ust. 3 tego rozporządzenia nie może poprzedzać daty złożenia wniosku o więcej niż jeden rok. Zdaniem tego sądu niemiecka administracja celna ogranicza jeszcze bardziej przedmiotowy zakres stosowania art. 294 ust. 2 tego rozporządzenia, uzależniając wydanie z mocą wsteczną przedłużonego pozwolenia, o którym mowa w tym przepisie, od spełnienia przesłanek przewidzianych w ust. 3 tego artykułu, a mianowicie potwierdzenia istnienia ekonomicznej potrzeby oraz braku jakiegokolwiek próby oszustwa, jak też rażącego zaniedbania wnioskodawcy.
- 22 W tych okolicznościach Thüringer Finanzgericht (sąd ds. finansowych kraju związkowego Turynia, Niemcy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:
- „1) Czy art. 211 ust. 2 [UKC] należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie wyłącznie do wniosków, w przypadku których okres, na który udziela się pozwolenia z mocą wsteczną, trwałby od dnia 1 maja 2016 r.?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy art. 211 [UKC] w przypadku wniosków o udzielenie pozwolenia z mocą wsteczną na okres przypadający przed dniem 1 maja 2016 r. ma zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy wnioski o udzielenie pozwolenia z mocą wsteczną złożono wprawdzie przed wejściem w życie nowych przepisów, ale organy celne oddaliły takie wnioski po raz pierwszy po dniu 1 maja 2016 r.?
- 3) W razie udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi przeczącej: czy art. 211 [UKC] w przypadku wniosków o udzielenie pozwolenia z mocą wsteczną na okres przypadający przed dniem 1 maja 2016 r. ma zastosowanie również wtedy, gdy organy celne oddaliły je już przed dniem 1 maja 2016 r., a także po tej dacie (z innym uzasadnieniem)?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania pierwsze i drugie oraz odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie: czy art. 294 ust. 2 [rozporządzenia nr 2454/93] należy interpretować w ten sposób, że
- a) pozwolenie z mocą wsteczną od daty wygaśnięcia poprzedniego pozwolenia, jak przewidziano w ust. 3 tego przepisu, mogło zostać udzielone maksymalnie na okres jednego roku przed datą złożenia wniosku, a

- b) przesłanki potwierdzenia istnienia ekonomicznej potrzeby, o którym mowa w ust. 3 tego przepisu, oraz braku związku z próbą oszustwa i rażącym zaniedbaniem muszą być spełnione również w przypadku kolejnego pozwolenia na podstawie ust. 2?”.

W przedmiocie wniosku o otwarcie ustnego etapu postępowania na nowo

- 23 Pismem złożonym w sekretariacie Trybunału w dniu 18 czerwca 2021 r. BWF wniósł o otwarcie na nowo ustnego etapu postępowania zgodnie z art. 83 regulaminu postępowania przed Trybunałem. Spółka ta podnosi, że z uwagi na to, iż w opinii przedstawionej w dniu 3 czerwca 2021 r. rzecznik generalny nie zbadał czwartego pytania prejudycjalnego, istnieje „wyjątkowa sytuacja”, którą można rozwiązać wyłącznie na podstawie tego przepisu.
- 24 Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 252 akapit drugi TFUE zadaniem rzecznika generalnego jest publiczne przedstawianie, przy zachowaniu całkowitej bezstronności i niezależności, uzasadnionych opinii w sprawach, które zgodnie ze statutem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wymagają jego zaangażowania. Trybunał nie jest związany ani opinią rzecznika generalnego, ani jej uzasadnieniem (wyrok z dnia 3 grudnia 2015 r., Banif Plus Bank, C-312/14, EU:C:2015:794, pkt 33).
- 25 Co więcej, ani statut Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ani regulamin postępowania nie dają stronom możliwości przedkładania uwag w odpowiedzi na opinię przedstawioną przez rzecznika generalnego (wyrok z dnia 16 grudnia 2010 r., Stichting Natuur en Milieu i in., C-266/09, EU:C:2010:779, pkt 28 i przytoczone tam orzecznictwo). Akty te nie wykluczają również możliwości podjęcia przez Trybunał decyzji, że sprawa zostanie rozstrzygnięta po przedstawieniu opinii, która nie będzie się odnosić do wszystkich kwestii prawnych poruszonych w przedłożonych pytaniach.
- 26 W konsekwencji okoliczność, że jedna z zainteresowanych stron nie zgadza się z opinią rzecznika generalnego, bez względu na to, jakie kwestie poruszono w tej opinii, nie może sama w sobie stanowić uzasadnienia dla ponownego otwarcia procedury ustnej (zob. podobnie wyrok z dnia 17 września 2015 r., Mory i in./Komisja, C-33/14 P, EU:C:2015:609, pkt 26).
- 27 Niemniej jednak Trybunał może w każdej chwili, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, postanowić o otwarciu lub otwarciu na nowo ustnego etapu postępowania, zgodnie z art. 83 regulaminu postępowania, w szczególności jeśli uzna, że okoliczności zawisłej przed nim sprawy nie są wystarczająco wyjaśnione (zob. podobnie wyrok z dnia 9 czerwca 2016 r., Pesce i in., C-78/16 i C-79/16, EU:C:2016:428, pkt 27).
- 28 W niniejszej sprawie Trybunał uważa, że dysponuje wszystkimi informacjami niezbędnymi do udzielenia odpowiedzi na pytania przedstawione przez sąd odsyłający.
- 29 W związku z powyższym, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, przedstawiony przez BWF wniosek o otwarcie ustnego etapu postępowania na nowo należy oddalić.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytań od pierwszego do trzeciego

- 30 Poprzez pytania od pierwszego do trzeciego, które należy przeanalizować łącznie, sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 211 ust. 2 UKC należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do wniosku o przedłużenie pozwolenia z mocą wsteczną złożonego przed dniem 1 maja 2016 r., od którego to dnia artykuł ten obowiązuje na podstawie art. 288 ust. 2 UKC, jeżeli decyzja w przedmiocie tego wniosku została wydana po tym dniu.
- 31 Należy przypomnieć, że jeśli chodzi o czasowy zakres obowiązywania nowych przepisów, Trybunał dokonuje rozróżnienia w zależności od tego, czy są to „przepisy proceduralne”, czy też „przepisy materialne”. Co się tyczy tych pierwszych, uważa się na ogół, że mają one zastosowanie do wszystkich sporów zawisłych w chwili ich wejścia w życie, w odróżnieniu od tych drugich, które są zazwyczaj interpretowane w ten sposób, iż mają one zastosowanie do przyszłych skutków sytuacji zaistniałych w czasie obowiązywania dawnej ustawy oraz do nowych sytuacji prawnych, lecz nie obowiązują w stosunku do sytuacji powstałych przed ich wejściem w życie, chyba że z brzmienia tych przepisów, ich celu lub ich struktury jednoznacznie wynika, że należy im przypisać taki skutek (zob. podobnie wyroki: z dnia 23 lutego 2006 r., *Molenbergnatie*, C-201/04, EU:C:2006:136, pkt 31; z dnia 9 marca 2006 r., *Beemsterboer Coldstore Services*, C-293/04, EU:C:2006:162, pkt 21; z dnia 3 czerwca 2021 r., *Jumbocarry Trading*, C-39/20, EU:C:2021:435, pkt 29).
- 32 W art. 211 ust. 2 lit. a)–h) UKC wymieniono w sposób wyczerpujący warunki wydania pozwolenia z mocą wsteczną, które – jak stanowi ust. 1 tego artykułu – jest wymagane w celu zastosowania między innymi procedury końcowego przeznaczenia. Ta przewidziana w art. 254 UKC procedura umożliwia dopuszczenie towarów do obrotu z zastosowaniem zwolnienia z cła lub z zastosowaniem obniżonej stawki celnej ze względu na ich szczególne przeznaczenie.
- 33 Jak zauważył rzecznik generalny w pkt 34–37 opinii, przewidziane w art. 211 ust. 2 warunki, którym podlega takie pozwolenie, stanowią albo całkowicie, albo w przeważającej mierze warunki materialne wydania pozwolenia z mocą wsteczną. Mają one bowiem decydujące znaczenie dla istnienia po stronie wnioskodawcy długu celnego w odniesieniu do danych towarów.
- 34 W konsekwencji, jak wynika z orzecznictwa przytoczonego w pkt 31 niniejszego wyroku, art. 211 ust. 2 UKC – jako nowy przepis materialnoprawny – nie może mieć zastosowania do sytuacji prawnych powstałych i ostatecznie ukształtowanych pod rządami wcześniejszej regulacji, chyba że z jej brzmienia, celu lub systematyki wynika, iż powinna ona być natychmiast stosowana do takich sytuacji.
- 35 Artykułowi 211 ust. 2 UKC towarzyszy jednak szczególny przepis określający szczegółowo warunki jego stosowania w czasie, a mianowicie art. 288 ust. 2 tego kodeksu. W myśl tego przepisu artykuły inne niż wymienione w ust. 1 tego artykułu, do których należą art. 211 i 254, zaczęły obowiązywać dopiero w dniu 1 maja 2016 r., mimo że UKC, zgodnie z art. 287 tego kodeksu, wszedł w życie w dniu 30 października 2013 r. (zob. podobnie wyrok z dnia 3 czerwca 2021 r., *Jumbocarry Trading*, C-39/20, EU:C:2021:435, pkt 5, 29 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 36 Wynika z tego, że art. 211 UKC nie znajduje zastosowania do okoliczności faktycznych, które doprowadziły do powstania długu celnego i które zaistniały przed dniem 1 maja 2016 r.

- 37 W niniejszej sprawie z postanowienia odsyłającego wynika, że między dniem 31 grudnia 2012 r., czyli datą wygaśnięcia pierwotnego pozwolenia, a dniem 9 stycznia 2015 r., kiedy to weszło w życie pozwolenie z mocą wsteczną wydane przez organ celny w dniu 14 stycznia 2015 r., skarżąca w postępowaniu głównym nadal dokonywała przywozu towarów tego samego rodzaju co towary objęte pierwotnym pozwoleniem, nie złożony wniosek o przedłużenie tego pozwolenia. Musiała ona zatem uiścić należności celne w tym celu. Okoliczności faktyczne towarzyszące powstaniu spornego długu, o zwolnienie z którego wnosi skarżąca w postępowaniu głównym, zaistniały zatem przed dniem 1 maja 2016 r., czyli dniem, w którym zaczął obowiązywać art. 211 UKC.
- 38 W tym stanie rzeczy sytuację taką jak rozpatrywana w postępowaniu głównym należy uznać za ukształtowaną pod rządami uprzednio obowiązującej regulacji (zob. podobnie wyrok z dnia 23 lutego 2006 r., Molenbergnatie, C-201/04, EU:C:2006:136, pkt 31, 34 i przytoczone tam orzecznictwo), a mianowicie art. 294 ust. 2 rozporządzenia nr 2454/93.
- 39 Okoliczność, że postępowanie administracyjne w sporze rozpatrywanym w postępowaniu głównym zostało zakończone – jak wyjaśnił sąd odsyłający – decyzją z dnia 21 marca 2019 r. oddalającą wniosek o przedłużenie pozwolenia z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2013 r., a więc decyzją wydaną w chwili, gdy art. 211 UKC już obowiązywał, pozostaje bez wpływu na sytuację prawną powstałą i ukształtowaną pod rządami rozporządzenia nr 2454/93.
- 40 W świetle całości powyższych rozważań na pytania od pierwszego do trzeciego należy odpowiedzieć, że art. 211 ust. 2 UKC należy interpretować w ten sposób, iż nie ma on zastosowania do wniosku o przedłużenie pozwolenia z mocą wsteczną złożonego przed dniem 1 maja 2016 r., od którego to dnia artykuł ten obowiązuje na podstawie art. 288 ust. 2 UKC, nawet jeśli decyzja w przedmiocie tego wniosku została wydana po tym dniu.

W przedmiocie pytania czwartego

- 41 Poprzez pytanie czwarte sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 294 ust. 2 rozporządzenia nr 2454/93 należy interpretować w ten sposób, że wydanie przez organy celne nowego pozwolenia z mocą wsteczną dla czynności i towarów tego samego rodzaju co te będące przedmiotem pierwotnego pozwolenia podlega również warunkom ustanowionym w ust. 3 tego artykułu.
- 42 W tym względzie należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 294 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93 „bez uszczerbku dla przepisów ust. 2 i 3” pozwolenia z mocą wsteczną, które mogą być wydawane przez organy celne, obowiązują od dnia złożenia odpowiedniego wniosku. Z samego brzmienia tego przepisu wynika, że określa on dwa odrębne przypadki, które mogą stanowić odstępstwo od ustanowionej w nim zasady działania wstecz.
- 43 Ustęp 2 tego artykułu dotyczy bowiem jedynie przedłużenia pozwoleń dla czynności i towarów takiego samego rodzaju jak te będące przedmiotem pierwotnego pozwolenia i przewiduje, że w tym przypadku „[przedłużone] pozwolenie może zostać udzielone z mocą wsteczną od daty wygaśnięcia tego [pierwotnego] pozwolenia”. Ustęp 3 wskazanego artykułu nie odnosi się do żadnego pozwolenia w sposób skonkretyzowany i przewiduje, że organy celne mogą „w wyjątkowych okolicznościach” rozszerzyć moc wsteczną pozwolenia „na okres nie dłuższy niż jeden rok przed datą złożenia wniosku”. Wspomniany przepis uzależnia to rozszerzenie od różnych warunków, do których należy możliwość potwierdzenia istnienia ekonomicznej potrzeby oraz brak powiązania wniosku z próbą oszustwa czy rażącym zaniedbaniem.

- 44 Wynika z tego, że gdyby warunki wydania pozwolenia z mocą wsteczną określone w art. 294 ust. 3 rozporządzenia nr 2454/93 miały zastosowanie do wydania nowego zezwolenia z mocą wsteczną na podstawie ust. 2 tego artykułu, doszłoby do naruszenia skuteczności (effet utile) tego ostatniego przepisu. O ile bowiem przepis ten wyraźnie stanowi, że moc wsteczna przedłużonego pozwolenia „może [sięgać] daty wygaśnięcia tego [pierwotnego] pozwolenia”, o tyle ust. 3 rzeczonego artykułu nakazuje ograniczenie tej mocy wstecznej do „okresu nie dłuższego niż jeden rok przed datą złożenia wniosku”.
- 45 W świetle powyższych rozważań na pytanie czwarte należy odpowiedzieć, że art. 294 ust. 2 rozporządzenia nr 2454/93 należy interpretować w ten sposób, że wydanie przez organy celne nowego pozwolenia z mocą wsteczną dla czynności i towarów tego samego rodzaju co te będące przedmiotem pierwotnego pozwolenia nie podlega warunkom ustanowionym w ust. 3 tego artykułu.

W przedmiocie kosztów

- 46 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

- 1) **Artykuł 211 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny należy interpretować w ten sposób, iż nie ma on zastosowania do wniosku o przedłużenie pozwolenia z mocą wsteczną złożonego przed dniem 1 maja 2016 r., od którego to dnia artykuł ten obowiązuje na podstawie art. 288 ust. 2 tego rozporządzenia, nawet jeśli decyzja w przedmiocie tego wniosku została wydana po tym dniu.**
- 2) **Artykuł 294 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1602/2000 z dnia 24 lipca 2000 r., należy interpretować w ten sposób, że wydanie przez organy celne nowego pozwolenia z mocą wsteczną dla czynności i towarów tego samego rodzaju co te będące przedmiotem pierwotnego pozwolenia nie podlega warunkom ustanowionym w ust. 3 tego artykułu.**

Podpisy